

БЛАГОВѢСТНИКЪ

РОЧНИКЪ XIII.

РОКЪ 1933.

ЧИСЛО 2.

ФЕБРУАРЪ

ПЕЧАТНЯ, ВЫДАВНИЦТВО ЧИНА СВ. ВАСИЛІЯ ВЕЛ.
РЕДАКЦІЯ И АДМИНИСТРАЦІЯ ВЪ УЖГОРОДЪ, УЛ. РАКОВЦІ 54.

The image consists of a vertical column of 12 separate black and white photographs, each showing a different view or component of a mechanical assembly. The top three images show front and side views of a central circular part with two semi-circular cutouts. The next three images show a side view of a long cylindrical part with a flange at one end. The following three images show a side view of a similar cylindrical part, but with a stepped or tapered profile. The bottom three images show a side view of a long cylindrical part with a flange at one end, similar to the ones above it but possibly a different model or variation.

HIPPIE

1933

Знаный вже Русинам цълъ Подкарпатськоъ Руси и Словенска. Знаный всягды, где читають „Благовѣстника“. Знаный красным содержаніем з передных лѣт. Богатый змѣстом, з красными образками дає науки и порады для людей каждого вѣку и стану, по правдѣ своим змѣстом стане милым пріятелем и дорог сеѧсъ на тлый рѣк.

Помимо своего цѣнного содержанія Календарь Благовѣстника дуже дешевый, стоит лишь 2·70 Кч. З почтою 3·30 Кч., бо хоче быти въ каждой и найхудобнѣйшой хижѣ.

**Заказуйте скоро Календарь Благо-
вѣстника доки не распроданый, читайте
и другим давайте.**

При замовленнях адресуйте :

Видавництво Чина св. Василя в Ужгороді, Раковція ул. 54.

Высылаешься лишь за готовъ гроши, або за послѣплатою.

Число 2.

Фебруаръ

Роцникъ XIII.

БЛАГОВѢСТНИКЪ

ДУХОВНА ГАЗЕТА ДЛЯ ПÔДКАРПАТ. РУСИНОВЪ

Редакція, адміністрація, експед.
Выдавництво Чина св. Василія В.
въ Ужгородѣ, Раковція ул. ч. 54.
Выходить 1-го кожного мѣсяця

Вôдвѣчат. Редакторъ:
о. Теофанъ Скиба ЧСВВ

Предплата на цвільй рбкъ 10 Кч.
за границею 17 Кч.; до Америки
пòвъ дол. — Одно число 1 Кч.
Выходитъ 1-го кожного мѣсяця

Пятьдесятилѣття Вôдновы Чина св. Василія Великого. 1882—1932.

Доконченя.

За старанямъ синовъ св. Василія Вел. пôдноситься культь, почитаня Пресв. Евхаристії. Въ недѣлѣ суплькація, въ маю молебень до Матери Божої зъ выставленіемъ Пресв. Евхаристії. На бôльшѣ праздники бывають обходы зъ Пресв. Евхаристію. Научено людей пѣсень много и прекрасныхъ до Серця Хр., до св. Евхаристії досѣ неизвѣдомыхъ нашему народови.

Въ сей способъ ОО. Василіяне одкрыли скарбъ укрытый и забутый всѣми на Пôдк. Руси т. зн. Иисуса Хр. перебывающаго въ видѣ хлѣба и вина.

Сю заслугу ОО. Василіянъ лишь сей належито одѣнить, кто знає який бувъ застой у насъ передъ реформою Чина Василіянського. Частѣйше сповѣдатися и принимати св. Причастіє якъ разъ въ рбкъ уважалося за недозволене, почитаня Серця Хр. не было знане. Иисусъ Христосъ живый и правдивый Богъ пôдъ видами хлѣба и вина забутый, а теперь въ томъ зглядѣ величезна змѣна, зворотъ до лѣпшого.

Здѣйснилися вповнѣ слова Папы Римського Льва XIII. „Коли процвѣтавъ Чинъ Василіянський, процвѣтала и церква у руському народѣ“. Тѣ слова высказаны у декретѣ: „Singulare presidium“ Папы Льва XIII. зъ котрымъ започаткувалася вôднова Чина Василіянського.

И такъ Чинъ славный Василія В. мало що не погибши на Пôдк. Руси знова осіявъ блескомъ давноѣ славы, освѣтленый красою монашихъ чеснотъ.

Св. Василій, батько сходного чернецтва, котрого за для надлюдськихъ прикметъ, свойствъ названо Великимъ зъ радостю позирає зъ неба на вôновленыхъ своихъ синовъ, а знова сыны Василіевъ зъ радостю споглядають въ небѣ на свого Законодателя. Бо такой законодатель не має собѣ рôвного, вонъ на свої часы найсвѣтлѣйша людина, геній, святий. Хто бувъ въ личности зъ св. Василіемъ, сей державъ собѣ за знакъ спасеня. Такъ Василія поважали, що многѣ носили бороду якъ св. Василій, наслѣдували його хôдъ, блѣдость лиця, одягалися, принимали ъду, якъ св. Василій.

На правду слава, достоинство бути Василіяниномъ, синомъ такого Василія.

А Ты, дорогий читачу, ци не бажавбы жити пôдъ прапоромъ такъ Великого чоловѣка якъ св. Василій? Ци не хотѣвбы кермуватися його милыми правилами? Ци може бути красша слава, якъ по примѣру св. Василія полишити всѣ марнощѣ и бути воиномъ Христа? Ци любишь свїй нарôдъ, край рôдний, хочешь його пôднести зъ нужды духовоѣ, освободити зъ пôдъ ярма невѣжества, то стань въ ряды синовъ Василіевихъ. Бажаешь душѣ безсмертнѣ твоихъ братовъ зъ кихтѣвъ діявола вырвати то не вагайся, берися жваво до дѣла, не жалуй трудовъ, нѣ жертвъ, бо ничо не забогато для душъ, за котрѣ Христось кровь пролявъ.

Най буде вѣчна слава, подяка Всевышньому, Матери Божой, св. Василіеви, св. Йосафатови за вôнову монастырѣвъ на Пôдк. Руси.

о. А. Станканинецъ ЧСВВ.

Украси свѣй храмъ, Сіоне.

*Украси свѣй храмъ. Сіоне,
Вôдчини Святыхъ чертоў:
Старый днями, молод тълом
Йде до Тебе Царь и Богъ.*

*Зготовися сину Леви,
Симеоне; се Христосъ!
Що эъ тугую ждали въки
Твоих рук Вôн днесъ принос.*

*Звеселися, роде людський,
Витай Дъву, дверь небесъ:
Дъва Сына ти жертуве,
Сынъ же жертуvu ти принес.*

*Що з'единить з небом землю:
Небо, въчность, земля, сънь,
Слава Богу, честь Маріъ,
Слава днесъ и в вък. Амънь.*

ЧУДЕСА ВЪ НАШИХЪ ОЧАХЪ

Що разъ частѣйше доходять до пашихъ ушай: „не є Бога! А небо або пекло хто видѣвъ? Чоловѣкъ немає душѣ“. Бурянъ невѣры широко розростається. Хабазъ безбожности глубоко закорѣнююється. Господь Богъ зъ высокого неба позирає на се та будить людей зъ отрійливого сну невѣрства.

И якъ будить? Ось недалеко Ческословенськоѣ Республики въ Нѣмеччинѣ (у селѣ Конерсрайтѣ) живе одна проста сѣльска дѣвчина, називається Тереса Найманъ. Она чинить такъ дѣла, що очи цѣлого свѣта зверненѣ до неї. Приходять зъ далека, зъ другого конця свѣта Америки, вѣдаленого Сходу славнѣ докторы, свѣтлѣ богословы, мудерцѣ, щобъ на сю дѣвчину попозирати. Вони не можуть начудуватися, оглядають є та голову сушать, руки ломлять: якъ сѣ дѣла пояснити?

Що робить ся невчена дѣвчина?

Послухай! 6 роковъ ничъ не ъсть, анѣ ничъ не пе. Вѣдь 1926. р. не бере до себе анѣ поживы, анѣ жадного напитку. Єсть се дѣйсно велике чудо, нечуване въ исторіѣ людства.

Житя чоловѣка подобне до горючоѣ свѣчки, свѣчка горить, але саму себе нищить, такъ и мы: живемъ, але до житя мы самыхъ себе нищимо, для того мусимо ъсти, щобъ знищенѣ матеріѣ въ нашомъ тѣлѣ вѣновити. Ученѣ вырахували, що до підтриманя житя дорослого чоловѣка на рокъ треба 1368 kg. матерії. Ту матерію мы беремо зъ ъды и питя. Зато якъ чоловѣкъ не буде ъсти довший часъ згине, вмре. Якбы живъ дальше безъ ъды, се буде чудо.

Правда були такъ майстри голодовцѣ, якъ 4—6 тыжди въ ничъ не ъли. Одинъ іменемъ Mac Swinney 63 днївъ ничъ не ъвъ. Але пили дуже много минеральної води при томъ ничего не робили, лежали, спали а выпозирали якъ костяки, и потому заразъ мусили ъсти.

Але Тереса робить, помагає своїй матери, выпозирає однаково, не суха, має все той самъ тягаръ тѣла 55 kg. Спить дуже мало, одну годину на добу.

На приказъ епископа регенбурського перевели строгу обсервацію. Монахинѣ вперше перепозирали цѣлу хижу. Лѣкарѣ добре обученї въ медицинѣ учили се під проводомъ славныхъ докторовъ. Чотири монахинѣ все були при нїй, нѣколи не лишили єї саму чи въ церкви, чи дома, чи на улиці. Не вольно було Тересѣ

самой лишился. Все робили монахинѣ мокримъ полотномъ, воду, якою уста полокала, передъ ужитямъ и по томъ мѣрили. Подъ часъ екстазъ (восхищенъ, се в станъ, коли душа затоплена такъ въ Божествѣ, що не є при уживаню змислѣвъ) стратила много крови, безнастанно мѣрили ъѣ горячку, битя живчика, вагу тѣла, всѣ одѣлины тѣла підъ обсервацію лѣкарську взяли. Такъ тревало 15 днѣвъ.

Вислѣдъ який? Все у неѣ здорове, битя живчика 60—80, горячки не мала, всегда нормально поверхъ 36. Не ъла не пила, хиба каждоденне св. Причастіє и мацѣлько воды, якоѣ потребували до св. Причастія. Тягаръ тѣла на початку обсервацію лѣкарськоѣ бувъ 55 kg. Въ пятницю много терпѣла, у восхищенню стратила много крови такъ, що въ суботу важила 51 kg. Въ середу знова важила 54. Значиться безъ ъды зыскала на тягарѣ свого тѣла 3 kg. При томъ мало спала, протягомъ 15 днѣвъ всего 10 годинъ.

Коли о сѣмъ довѣдалися славнѣ докторы, задрожали та говорили: усе потрафимо пояснити, але се чудо Боже, силами природы не можъ такого зробити. Сегс не можъ поняти въ медицинѣ.

2. Тереза має стигмы: зн. раны, якѣ Христосъ зъ любови до насъ на рукахъ, ногахъ, ребрѣ, головѣ перетерпѣвъ, появилися на ъѣ тѣлѣ.

Она не перша, котра носить на собѣ раны Христовѣ. До теперь було 321 стигматизованыхъ. А теперь кромѣ Тереси Найманъ суть три: 56 рѣчна Henle, 25 рѣчна Олена Ajello и 41 рѣчный Пїй Pietralcina отець капуцинъ въ Италії. Тѣ раны не въ одинъ и той самъ способъ появлялися. Однѣ мали лише рану въ боцѣ, другѣ все тѣло поранене якъ у Христа. У однихъ познікали раны по скорбмъ часѣ, у другихъ лише підъ часъ восхищень виднѣли.

У Тереси такъ появилися тѣ раны Христовѣ: Зъ довгорѣчноѣ хвороты она подужала. Року 1926 у великому постѣ одної ночи зъ четверга на пятницю Тереса лежить на постели, не спить. Разъ нагло зобачила Спасителя клячучого на Горѣ Оливнїй, видить трохъ апостоловъ, бѣлу скалу, дерева, темну тѣнь. Потому чує д旣маючий бôль у боцѣ, рана въ ребрѣ отворилася. Слѣдуючого четверга видѣла бичованя, тернямъ вѣнчаня, въ конци хрестну дорогу. Въ четверги слѣдуючї рана все отворялася и спливала кровь зъ неї.

Зъ початку нихто не знатъ за се кромѣ єї сестры Крескентїї, але не довго.

Зближалася велика пятниця, тодѣ кровь такъ обильно стѣкала зъ боку, що видно було на зверхъ. Рѣвночасно плакала кровю, коли прийшла до себе по восхищенню чує, що по рукахъ и ногахъ спили-

вають горячъ каплъ крови, отворились раны на рукахъ и ногахъ. Є ѿ родичѣ зъ запертымъ вѣддыхомъ позирають на се, закликаный священникъ задеревѣвъ, замѣшаный довго не мôгъ успокоитися. За пару днївъ прийшовъ лѣкарь, оглядает раны невѣдомъ у медицинъ. Приклавъ на раны масть лѣчничу, звязавъ, але задарь! Раны не гоѣлися, але и не ятилися, масть вмѣсто помагати, шкодила. Лѣченя мусѣлося оставити.

О много познѣйше 19. XI. стигматизація завершилася ранами на головѣ, слѣды тернемъ увѣнчаня.

Раны на рукахъ и ногахъ величъ якъ 20 гелерова монета, въ пятницю пôд часъ восхищень пухнуть, розширяються, червоніютъ. (Оденъ учитель зъ Коненсрайту вѣдфотографувавъ Тересу, коли она въ церкви упала въ захопленю. Тѣ раны на фотографіѣ якъ блискучъ, свѣтлѣ точки показувалися.)

Рана у боцѣ довга на 3·33 см. лежить на четвертому лѣвому ребрѣ. Зъ початку выдавалася лишь поверхною, познѣйше поглублювалася. Тереса чує, що все иде глубше, перебиває серце и на плечахъ выходить якъ у Христа.

Раны на головѣ не можъ легко запримѣтити.

Раны спричиняють безнастанинѣ болѣ, найсильнѣйше рана въ ребрѣ болить. Кождый глубший вѣддыхъ, скорый ходъ, довша бесѣда выкликує страшнѣ стражданя. Двери отворяє локотьомъ, а не долонею, ходить на пятахъ. На руки натягає чорнѣ рукавицѣ, щобы захоронити свою св. тайну передъ очима цѣкавыхъ людей. Черезъ тѣ раны на рукахъ и великий уливъ крови тяжкѣ роботы не годна робити, але въ легкихъ роботахъ раны не перешкаджають. Сама рѣдко ходить, все товаришить єѣ дакто зъ родини. Въ наслѣдокъ обильно утрати крови и много ранъ, вѣдчуває студень и склона до перестуды. Тепло убирається, хижу єѣ треба дуже сильно огрѣвати. Въ церкви не сидить въ спольнѣй лавцѣ зъ другими, але за престоломъ має столець подушками выложеный, огрѣваний електричнимъ тепломъ. Платя въ часъ восхищеня закровавленї перуть, а що не можъ, спалюють.

Раны на рукахъ на зазивъ свого пароха радо показує, раны на ногахъ не такъ скоро збѣ стидомъ, а рану на боцѣ лишь докторы, оглядачъ, и высланъ богословы видѣли.

Медецина не годна зрозумѣти тѣ чудеснѣ раны, годѣ ихъ пояснити природными силами. Докторъ, який є ѿ лѣчить, говоривъ: дивна се рѣчъ сѣ раны не трупишють, анѣ слѣду запаленя. Однѣ говорять, що се ошуканство, фальшъ. Другѣ: се уроеня! Але зъ того ничъ не правда, виключене всяке ошуканство!

(Продовження слѣдує.)

Житя св. Йосафата Кунцевича ЧСВВ.

Мученича смерть св. Йосафата.

(Продовження).

Св. Йосафатъ будучи архієпископомъ, навернув много схизматикôвъ та кальвинôвъ до католицькоѣ Церкви. Зєдиненя ширилося, мало чимъ разъ то сильнѣйшихъ приклониковъ. Схизматики зрозумѣли що не довго устояться, якщо Йосафатъ буде такъ на дальше правювати. Огже треба його позбутися и то чимъ найскорше. Одиночний середникъ до усуненя святого була смерть. Проте уплянували святого Йосафата замордувати и тодѣ будуть вже мати спокой зъ „душехватомъ.“ Св旤 плянь хотѣли перевести въ тайнѣ, щобы передъ людьми були чистѣ. Ось примѣромъ, коли св. Йосафатъ часто перевѣздавъ рѣку Двину то схизматики намовили одного рыбака, щобы Йосафата утопивъ, але за особлившою охороною Божою не могъ свого немѣру сповнити. По всѣхъ мѣстахъ зроблено заговоръ на житя святого. Здавалося схизматикамъ, що збѣ смертю Йосафата упаде зєдиненя, але сталося на обротъ. Іншимъ разомъ коли владыка смѣло виступивъ проти блудної науки схизматицької, одинъ схизматикъ, іменемъ Адамъ Косбвъ, таки въ церквѣ хотѣвъ св. Йосафа убити зъ рушницѣ; але самъ Богъ перешкодивъ сему злочинови, бо въ той хвилѣ покаравъ Косова наглою слѣпотою.

Схизматики не лише гонили Йосафата, але и зединеныхъ священикôвъ. Въ роцѣ 1618 напали козаки на о. Антонія Архемовича ЧСВВ. митрополичного намѣсника въ Київѣ, витягнули его зъ ложка и утопили въ Днѣпрѣ, кличуши до потопаючого: „Взытай Папу, нехай тебе выратує.“

Въ роцѣ 1620, коли показався на Руси загорѣлый схизматикъ, Теофанъ, на саме Воскресеня Христове одинъ схизматицький священикъ збѣ своїмъ братомъ убили сокирою при престолѣ о. Антонія Руткевича ЧСВВ. визитатора перемиського.

Въ роцѣ 1622 напали козаки на декана царгородського Матея, відрубали йому голову а тулowiще кинули до рѣки. А 1622 р. 8. IX на празникъ Рождества Преч. Д. Марії напали на церковь св. Софії, вхопили четырохъ ОО. Василіянъ, закули въ кайданы та посадили до тюрмы. Ставленъ передъ судъ гетьмана зосталиувольненъ під умовемъ, що вже не вернуть до Київа.

Довѣдавшися о томъ св. Йосафатъ такъ відозвався до одного приятеля: „О кобы мене настоятель звольнили зъ єпископскаго уряду и выслали до Київа, охотно бы померъ и неплодну вининцю скро-

пивъ своею кровю, щобы лише выдала плѣд.“ Бажаня його мало небавомъ сповнитися, лише въ иныхъ обставинахъ.

Вже давно задумували Витебщане позбутися Йосафата, але не мали до сего нагоды. Аж въ концѣ самѣ євъ знайшли. Ато св. Йосафатъ приїхавъ до Витебська на визитацію. Ухвалено на однѣмъ мѣйському засѣданю, зневажати владичу службу, а якщо ихъ владыка буде боронити, явно напасти на палату и убити його. Такъ и сталося. По приїздѣ св. Йосафата де лише служба показалася, обкидували євъ камѣнемъ, болотомъ. Йосафатъ просивъ слуг, щобы терпеливо заховувалися. Въ такихъ напружаючихъ обставинахъ переживъ св. Йосафатъ двѣ недѣлї. Задовго однакъ було ждати схизматикамъ, проте дня 11 XI 1623 р. въ суботу підъ проводомъ Наума Вовка и Симеона Нѣшѣ, найбѣльшихъ вороговъ св. Йосафата постановили слѣдуючого дня въ недѣлю напасти на єпископску палату и убити владыку.

Коли донесено про то всю Йосафатови, вонь дуже зрадувався, що вже надходить та довго ожидана хвиля — хвиля мучеництва. По сконченой вечерੰ всѣ розбѣлися. Служба пішла на спочинокъ. А Йосафатъ пішовъ до своєї кімнаты приготовитися до борьбы. Вѣрный ажъ до послѣдної хвилї примѣрови Христовому, хотѣвъ тыхъ колька годинъ, що його дѣлили вѣдь смерти, посвятити молитвѣ. Мавъ вонь при собѣ жебрака іменемъ Тифона, котрого ради Христа принявъ до себе и неразъ вѣдступавъ йому на ноч свое лѣжко. Сей Тифонъ добре підглянувъ, що Йосафатъ робивъ се є нощ. Якъ колись Спаситель въ городѣ оливнѣмъ, такъ Йосафатъ кинувся на землю хрестомъ, жертвуючи свою кровъ за спасеня невдячнихъ синовъ. Сльозы радостю котилися по його лицѣ а зѣ серця выдиралися глубокѣ зѣгненя. И се є ночи не забувъ на бичованя, а якась свѣтлость небесна окружала його въ часѣ молитви.

Надъ владичною палатою бачили люди на три миљи вѣдъ Витебська чорнѣ хмары а зъ посередъ нихъ выринавъ червоный хрестъ, до котрого св. Йосафатъ такъ рвався.

Ще сонце не підVELOся, якъ св. Йосафатъ пішовъ на утреню. Діяконъ Доротей побудивъ службу а підъ проводомъ Кантакузена приказавъ имъ притримати схизматицкого попа Илію, що мавъ зне важити службу якъ и попереднього дня. Коли владыка ішовъ до церкви, Илія вже бувъ передъ палатою и сейчасъ зачавъ зневажати Йосафата; але вонь спокойно удався до церкви. Илія таки не переставъ выговорювати а тодѣ служба притримала його.

(Продовження слѣдує.)

Свободный выездъ зъ „Раю“... але за великъ грошъ!

Большевицкѣ газеты принесли новѣ розпорядженя уряду силою которыхъ, чужинцѣ що мають въ СССР. приятелѣвъ або знакомыхъ, могутъ ихъ спровадити за границю пôдъ наступными умовами: До просьбы мають додати 1) Визумъ, то є позволеня даноѣ державы на побутъ приятеля чи знакомого, що хочуть собѣ спро-

Звонъ Симоновскаго монастыря въ Москву, приготовленный до разбития.

вадити чужинцѣ. 2) адресу бажаныхъ особъ. 3) завдатокъ у чужихъ грошихъ. а) за кождого понадъ 16-лѣтнього записаного до роботничьоѣ класы треба заплатити 8.500 кч. до большевицкоѣ державноѣ

касы, 10 проц. до большевицького Червоного Хреста то є 850 кч. а 10 проц. зась до большевицького Туристичного Товариства отже разомъ 10.200 кч. Кромъ того за выробленя пашпорту и позволеня на вѣзьдъ 4.200 кч. разомъ коло 20.000 кч.

Се для роботниківъ, а для тихъ, що роботниками не є, то цѣна бѣльша, подвойна. Значить потрѣбно имъ на вѣзьдъ 40.000 кч.

Панамъ комунистамъ треба грошей тай продають своихъ горожанъ. Хто на заграницѣ має богатыхъ свояківъ або приятельвъ, може выкупитися зъ „Раю“ а хто нѣ, то мусить уг҃кати потайно, або далѣ бѣдувати и гинути въ голодѣ въ комунистичномъ добробутѣ!

ИЗЪ ЖИТИЯ СВЯТЫХъ

Заступникъ на мѣсяць фебруаръ.

Св. великомученикъ Теодоръ Тиронъ.

Теодоръ Тиронъ св. великомученикъ, живъ при конци III-го столѣття по Рожд. Хр. Вступивши до войска, бувъ придѣленый до вѣдомства тироновъ, состоящаго изъ самыхъ молодыхъ початкующихъ воиновъ, и длятого вонъ называється „Тиронъ“. Одного разу прийшовъ вонъ зъ своимъ вѣдомствомъ до мѣста Нисеї, и то въ такий часъ, въ котрому обявлено царський приказъ, щоби никто пôдъ карою смерти не важився бути христіяниномъ. Теодоръ однако не крывся съ тымъ, що вонъ христіянинъ. Коли по той причинѣ його увязнили и поставили передъ судъ, силуючи, щоби вѣдававъ честь ідоламъ, вѣдповѣвъ смѣло: „Я слуга живого Бога, и длятого не буду кланятись вашимъ нѣмымъ божищамъ“. Удивленъ тою одповѣдю судї, заявили, що Теодоръ мусить бути не сповна розуму, и яко слабого на умѣ, выпустили на свободу, и вонъ вѣдправився до мѣста Амарії, где далеко на полі стояла сама въ сосѣ языческая святыня. Тутъ пôдчасъ великоѣ бурѣ пôдпаливъ Теодоръ ту ю святыню. Язычники увидѣвші огонь, збѣглися заразъ, а заставши Теодора на мѣсци, скватили його и привели передъ судъ. Вонъ не ждавъ ажъ його запитають, но самъ зачавъ говорити: „Я запаливъ гнѣздо нѣмыхъ ідолівъ, бо я хотѣвъ васъ переконати, що боги ваші не успѣють оборонитись“. Почувши тѣ слова, язычники познали,

що св. Теодоръ есть для ихъ вѣры опаснымъ, и для того хотѣли вони його доконче наклонити, щобы вѣдказався вѣдь вѣры Христовоѣ и поклонився ихъ богамъ. Но св. Теодоръ бувъ глухий на всѣ приманчивѣ обѣтницѣ и дорогѣ дарунки, заявляючи неустрашимо, що поклоняєсь лишь одному живому Богу въ Тройцѣ святой. Язычники переконавши сѧ вкѣнци, що не успѣютъ св. Теодора наклонити на свою сторону, засудили його на мученическу смерть, приказавши завѣсити його на пали и пасы изъ него дерти, а вѣдтакъ слѣдуючого дня на половину мертвого спалити въ огни. Вѣрнимъ удалися ледви кѣлька костей и голову изъ огня выдостати, котра яко велика дорогоцѣнность, по нынѣшний день находиться въ мѣстѣ. Гаєтъ въ Италіѣ.

Легенда про терпѣння.

Молода жѣнка приступає до Христа. „Скажи, Господи, чому я е такъ нещаслива! Я е въ найгарнѣйшомъ вѣцѣ, ще навѣть не постарѣлася а вже зазнаю лише самѣ нещастя. Бога не ображаю, Богови вѣрно служу, я хочу тольки, щобы всю на добро выйшло та Господь Богъ однакъ зсилає на мене тольки терпѣння“.

— „Тутъ про нещастя не є що говорити. Хто покинувъ Бога сей е нещасливый“.

„Такъ дуже мучуся, такъ дуже терплю. Вѣдь людей не зазнаю нѣчого доброго“.

— „Анъ я не зазнавъ вѣдь людей богато вдячности“.

„Не кривджу нѣкого а однакъ дѣзнаю лише самѣ терпѣння, кривды, ганьбы, переслѣдуваня“.

„Потуряють мною, я е зненавиджена, я е опущена я е погорджена“.

— „Я сесе всю переживъ“.

„Плачу надъ своимъ терпѣніемъ и не знаю собѣ помогти“.

— „А я терпѣння пôднѣсь, я терпѣнню надавъ высше зрозумѣння. Тожъ терпѣння се не е зло, терпѣння має бути заслугуюче для душѣ чоловѣка“.

„Але чому якразъ я терплю, коли я праведный животъ проваджу? Чому не терплять тѣ, що мали бы за що терпѣти? Чому Богъ не карає тихъ, що на то заслужили!“

— „Подобне слово не смѣє вийти зъ усть христіянина. Христіянинъ не смѣє нарѣкати“.

„Але-жъ, Господи коли я такъ невинно терплю“.

— „А я не терпѣвъ невинно?“ Христосъ вздыхнувъ: „Ахъ, значиться ще разъ маю дати розпятися и показати, якъ має поводитися чоловѣкъ у терпѣнню! Не лишається менѣ инше, хиба щобы ще разъ народився, ще разъ вказавъ на терпѣння, терпѣвъ и ще разъ вказавъ на заслугу терпѣння!“

МѢСЯЧНЕ НАМѢРЕНЯ НА МѢСЯЦЬ ФЕБРУАРЪ

За владу народовъ.

Земська власть, яка володіє надъ народами походить вѣдъ Г. Бога. Стисло кажучи всяка власть и сила є Божа, а чоловѣкъ лише нею заряджує. Не даромъ св. Письмо называє Володарѣвъ „слугами Божими“. Се значить, Володарь, на подобу слуги, который не має свого добра, а лише завѣдує добромъ господаря, добромъ Божимъ, то є властю Його розпоряджає. 2) значить, що якъ слуга не сміє по своїй волї розпоряджати добромъ свого пана, такъ и Володарь, тою властю, що давъ йому Богъ, не сміє хоснуватися якъ самъ схоче, але такъ якъ то самъ Богъ велить.

Що свѣтський володарь має свою власть одъ Г. Бога, се виходить изъ слобъ Исуса Христа, высказанихъ до Пилата: „Не мавъ бы ты жадноѣ власти проти мене, коли бы тобѣ зъ горы не дано. (Йоанъ 19, 11.) Св. Павло навчає Римлянъ, що були пôдъ тяжкимъ панованямъ цезаровъ, у посланію, що до нихъ написавъ: „Не є власти, только вѣдъ Бога: а котрѣ є, вѣдъ Бога є установленѣ“. (Рим. 13, 1.)

Коли влада надъ народами є вѣдъ Бога, то пôдданнѣ мають зглядомъ тoѣ влады два обовязки: слухати тoѣ влады и спомагати ту владу, щобы вона ту власть, яку одержала вѣдъ Бога, виконувала такъ, якъ того Богъ хоче.

Що до первого обовязку, послуху, давъ намъ дуже гарний примѣръ св. Йосифъ и Пречиста Дѣва, коли на розказъ Кесаря Августа пошли зъ Назарету до Вифлеєму, щобы датися записати.

Коли бы люде памятали на сей гарний примѣръ, не такъ легко давали бы себе пôдбурювати рѣжнимъ пройдисвѣтамъ.

Що до другого то маємо владѣ спомагати, щобы по христіянськи викунувала свої обовязки.

Такъ якъ кождой людинѣ треба Божоѣ ласки, щобы вона вы-

конала своє обовязки, такъ само и владѣ. Ласку однакъ осягаємо черезъ молитву, тому и за владу треба въ тѣмъ намѣреню молитися.

Добре и пріємно, пише св. Павло до Тимотея, передъ Богомъ, коли молимося за царѣвъ и зверхнѣсть. Нынѣ ще бôльше за владу треба молитися, бо у многихъ краяхъ вона дуже вôдступила вôдъ правої дороги. Таке є у Мексику, въ Испаніѣ, не говорячи вже про Росію. Тому Церква зновъ напоминає нась, щобы мы молилися за владу народовъ, бо се дуже приємно передъ Богомъ.

Мѣсячне намѣреня на мѣсяць Мартъ: Щобы эникъ духъ комунизму и можновладцъвъ.

НОВОСТИ

Поступъ Католицизма у Франції. Прекрасно вже девятый рôкъ редактирований п. Ф. Г. въ Парижи великий иллюстрований тыжневникъ „La Vie Catholique“. (Католицьке Житя) 8 октября 1932 выдавъ чергове на 24 стор. число присвячене заходамъ французъскаго епископату до пôдготовленя и выхованя освѣченого народнього духовенства особливо по войнѣ, направду подиву гôдна. Колько статей зъ цього журналу пера вызначныхъ достойниковъ Церкви варто було бы дослідно перекласти и передрукувати по всѣхъ католицькихъ часописахъ. На пр. Вч. Трегіу, еп. Ваннського: — „Краса священичого покликаня и єѣ Мисія“ о. Берте, ректора франц. семинарії въ Римѣ: — „Духовне приготованя до священства“, каноника Рампаль, ректора семинарії въ Марселю: — „Апостольське приготованя семинариста въ працѣ зъ молодю“ и богато инш.

Вôдъ 1925 р. вôдбуваються рôчнѣ великѣ конгресы посвяченѣ духовницької бранки. Сего року восьмий конгресъ вôдбувся 10 октября въ катедрѣ св. Анни у м. Ванн. Въ 69 французъскихъ діїцезіяхъ 22 великихъ духовныхъ семинарій були побудованѣ цѣлкомъ наново за часъ по войнѣ и виключно на засобы зôбранї боголюбивымъ католицкимъ народомъ Франції. Се велика жертва и вона вказує, що вѣра не слабне у останнѣ роки. Усѣ семинарії якъ малъ такъ и великѣ заразъ повнѣ освѣченої, енергічної молодї, яка готується зъ великою посвятою до вôдвойованя Батькoviщни и свѧта Христовимъ словомъ та любовію зъ рукъ безбожного матеріализма и религійного индеферентизма. Большевицько-антихристове войсько

знайде достойный вѣдомъ въ молодомъ духовенствѣ староѣ шляхотноѣ французськоѣ націѣ. (Еклезія эъ Женеви)

Бюджетъ Лиги націй и єѣ правдива вартостъ. На подставѣ офиціяльныхъ документовъ бюджетъ Лиги Націй (Товариства Державъ) на отсей 1933 рокъ, — пятнадцатый діяльности, — виносить точно 33.367.148 зол. швайц. франкѣвъ. Зъ сихъ величезныхъ грошей выdatки призначенѣ с течіально на гуманитарнѣ цѣлѣ не виносять якъ лише 3.753.790 шв. фр. Гроши сѣ йдутъ на: помочь забѣгцямъ (бюро Нансена) — 297.763 шв. фр., на организацію свѣтової гигиени — 1.823.783 шв. фр., на боротьбу проти опіюма — 427.387 фр., на поборюваня проституції и помочь дѣтямъ — 117.759 шв. фр., на ітелектуальну спѣвпрацю — 260.785 шв. фр., на юридичну запомогу тубольцямъ — (зъ приватныхъ джерель), на взаємну помочь населеню, яке постраждало відъ землетрусу, повенѣ и ін. Въ 1931 р. було винтрачено — 5.000 фр., на бібліотеку Секретаріята Лиги — 492.485 шв. фр., и нарештѣ на забезпеченя правъ національнихъ меньшостей — 331.828 шв. фр. Разомъ: 3.752.790 фр. Отже лише одна десята частина бюджету, але въ дѣйсности велика бôльшостъ и сеї квоти йде на саме утриманя сихъ інституцій та платню урядовцямъ! Коли відняти сѣ непродуктивнѣ для мети грошъ винтраченѣ на персональ, зъ тої сумы, котра призначена гуртомъ на усѣ гуманитарнѣ завданя Лиги Націй, тодѣ залишиться на бôльше менше продуктивну запомогу лише коло двохъ міліоновъ шв. франкѣвъ!.. Решта гроща зъ бюджету йде на канцелярії, на будинки, майно, асекурацію, друкъ, платню и нагороды, репрезентацію, урядженя безчисленыхъ зѣздовъ, та зборовъ и т. ін. базѣканя, порожнѣ пертрактації та гори записаного паперу... На потребы духовнѣ, направду користнѣ для духовничого відродженя и правдивого христіянського поступу людства не винтрачається Лигою Націй абсолютно ничего! Ань по архивахъ Секретаріяту, ань въ бѣбліотецѣ не знайдете жадныхъ документовъ про духовну діяльнostь и поступъ людини, лише и виключно исторія и дѣйсностъ матеріалистичного політиканства пôдъ рѣжними назвами та про технично-економично финансовѣ спекуляції... Тяжка женевська машина крутиться вже 14 лѣтъ у важкїй атмосферѣ формализма, матеріализма та egoистично-го атеизма. Лига Націй істнue и працюe безъ души и безъ справжної христової мети. Зъ самого початку єї діяльнostь направляється у великїй ступени свѣтовою франкмасонерію, жидовствомъ та замаскованымъ большевизмомъ... Не станемо отже дивуватися

що невѣдклично єъ житя доведе до правдивого краху, до жахливоѣ вѣйни въ котрой на румовищахъ и загинуть пôдвалины сучасноѣ цивилизаціѣ... (Еклезія)

Нова знаменна Италійська почтова марка. Зъ нагоды десятьлѣтноѣ рôчицѣ уведена фашизма, италійський урядъ выдавъ чудову почтову марку въ 30 центесімовъ и зъ слѣдуючимъ знамено-символичнымъ малюнкомъ: Надъ орломъ церковнôмъ аналоѣ лежить велика розчинена книга зъ написомъ: „Evangelium“ — Евангелія. Зъ другого боку значка великий хрестъ а по бокамъ зъ двохъ сторонъ похиленъ въ повазѣ фашистовськѣ прaporы и знамена, а внизу пôдъ хрестомъ выписане одне слово „Credere!“ — Вѣрити! Усе то узяте въ рамку пуга сояшныхъ промънôвъ.

Дѣйсно нарôдъ италійський має претензію стати выбраннымъ народомъ Божимъ. (Еклезія)

Новѣ священики Василіяне въ Галичинѣ. Въ недѣлю, 25. децембра 1932 р. въ Кристинопольскомъ монастырѣ ОО. Василіянъ одержали зъ рукъ Преосв. Йосафата, епископа перемыського, презвѣтерськѣ свяченя 9. Василіянъ. Новимъ слугамъ Церкви бажаємо найкрасшихъ успѣхôвъ въ ихъ працяхъ.

Папська комъсія. „Про Россія“ выдала декретъ про заложена конгрегаціѣ черниць сходного обряду пôдъ назвою: „Сестры Мисіонарки Найсв. Серця Христового“. Завданя конгрегаціѣ заняться вихованямъ бѣдныхъ православныхъ дѣтей въ католицькомъ дусѣ. Осѣдокъ нового згromадженя Вильно.

Православный епископъ передъ большевицькимъ судомъ. Недавно вôдбувся въ Москвѣ процесь проти православного епископа Домикія. Його оскаржили за протибольшевицьку агътацію. Свѣдками проти него станули два „священики“ зъ його таки „діецезіѣ“. Одень зъ нихъ пôдчась своихъ збзнань обтяжуючи въ страшный спосôбъ епископа, скинувъ зъ себе рясу и зневаживъ хрестъ. А другий заявивъ, що виступає зъ церкви, бо не може погодитися зъ епископомъ, який виступає проти большевицькихъ порядкôвъ. Нещасного епископа, якого выrekлися його власнѣ „священики“, засудивъ судъ на восъмъ лѣтъ тяжкоѣ вязницѣ.

Безроботница въ Нѣмеччинѣ росте зъ дня на день все бôльше. Хочь въ послѣднихъ мѣсяцяхъ було мало уменьшилося число безроботныхъ, то теперъ знову жахливѣ формы. Зъ концемъ децембра до уряду працъ зголосилося 5.773.000 безроботныхъ. Значить незадовго буде Нѣмеччина мати 6 миліонôвъ безроботныхъ.

Американський епископъ зъ Спрингфилду стремить до того, щобы въ його епархіѣ кожда католицька родина предплачувала католицький часописъ.

Бразилійський епископъ въ Санъ Павло, выдавъ зазивъ до генерала Гоесь Монтейро, въ якому домагається въ имя католиковъ въ Бразиліѣ, щобы сей генераль при укладанї конституції постарається о слѣдуючѣ бажаня для католиковъ:

1. Щобы Конституція була проголошена въ Имя Боже.

2. Обовязкове навчаня религії по школахъ, се є религії католицької.

3. Признаня религійныхъ супружествъ въ справахъ цивільнихъ.

4. Водкиненя розводовъ супружихъ.

5. Духовна обслуга у войську и маринарцѣ.

Въ Іспаніѣ урядъ веде войну проти монашихъ Чиновъ и взагалъ проти Церкви. За те анархисты підплачено большевиками воюють проти уряду. Водь б-го до 12-го Януара по всѣй Іспанії відбувалися кровавій бої.

Переходъ жидовъ на християнство. Хочь помалы але постійно відбувається переходъ жидовъ на християнство. Въ дев'ятнадцятому столѣтію сталося

христіянами 224.000 жидовъ. Въ двадцятому столѣтію перейшло на христіянство: въ Мадярщинѣ 97.000 у Вѣдни 17.000 въ Польши 3.000 и въ Совѣтакахъ 60.000 жидовъ.

100-лѣтню рбчницю шлюбу, обходило недавно одно подружжа въ маломъ селѣ Нѣшу въ Югославії. Вонъ має теперъ 117, она 115 лѣтъ.

Найсвятѣйшѣ Тайны підъ градомъ куль. Підчасъ процесії въ Гувеярѣ (Іспанії) група комуністівъ засипала священника, який нѣсь Найсв. Тайны градомъ куль. Ранений священникъ бажаючи запобѣгти зневаженю Найсв. Тайнъ, упавши вже на землю и конаючи, споживъ Найсв. Тайны. Зъ учасниковъ процесії одень збставъ забитий, 7 тяжко, а кольканайця легко раненихъ. Комуністи повтѣкали передъ пімстою товпы.

ОО. Салезіяни почали видавать въ Японії мѣсячнѣ брошурки „Католицькѣ листы“, въ якихъ пишеться про истинування Бога, про терпѣння, про виховання дѣтей, про вѣру и т. д. Для поганъ видають мѣсячникъ: „Зерно горчицѣ“ и книжочки для молодї. Въ Японії є ажъ 1000 щоденниковъ, але католицького нема на жаль ани одного.

Выдавництво Чина св. Василія Великого въ Ужгородѣ
поручаетъ слѣдующіи книжки:

ПОЛНЫЙ ТРЕБНИКЪ (печатаный въ Жовквѣ). Обнимаетъ 899 ст.

Н-ходится въ немъ въсѣ чотыри части: I. Таинства, II. Освященія III. Благословенія, IV. Моленія на всяку потребу. Двойный друкъ: чорный и червоний. Фэр дуже догочный Ясный переглядъ, буквы читкѣ, выразнѣ.

Оправленый въ полотно 130, въ кожу 150 Кч, почтове 5 Кч.

ЧИНЪ ТАЙНЫ КРЕЩЕНІЯ И МИРОПОМІЗАНІЯ. Цѣна 5 Кч.
зъ почтою 5·60 Кч.

ЧИНЪ ТАЙНЫ ЕХІРУЖЕСТВА. Стоитъ 5 Кч. зъ почтовою
засыл. 5·60 Кч.

ЧИНЪ ТАЙНЫ ЕЛЕОНОМІЗАНІЯ. Стоитъ 5, зъ почт. 5·60 Кч.

ЧИНЪ ПЯРЯСТИСЯ И ПОГРЕБЕНІЯ МІРСКИХЪ ЧЕЛОВѢКЪ
Цѣна 10 Кч. зъ почтовою засыл. 10·80 Кч.

Стоитъ 60 Кч, зъ почтою 64 Кч.

СЛУЖБЯ ЦАРЯ ХРІСТА съ цѣльмъ Канономъ, стоитъ 2·50 Кч,
съ почтою 3·10 Кч.

СЛУЖБЯ НАЙСК СЕРДЦЯ ІІСУСА. малый форматъ 3 Кч,
съ почтою 3·60 Кч.

SLUŽBA NAJSV. SERDCU ISUSA. malyj formatъ 3 Kč,
s počtoju 3·60 Kč.

„ЧАСОВОЛОБЪ“ (Ерейскій молитвословъ) переплетеный въ по-
лотно 50 Кч, перепл. въ кожу съ золоченымъ обрѣзомъ 80.
Кч, зъ почтою (поруч.) 85 Кч.

ЯПОСТОЛЫ И ЕВАНГЕЛІА на недѣли и праздники святои гр.
каѳолицкои Церкви. Малый форматъ; книжка переплетена въ
полотно стоитъ 20 Кч, съ почтою 21·50 Кч

ОУМОЛЕНІЕ КЪ ПРЕСВЯТОЙ ЕХІРІСТІІ (супликація) зъ
нотами. Цѣна 50 гелл., съ почтовою засылкою 70 гелл.

ФІЛТИРЛ (безъ величаній). Стор. 296. Книжка оправлена въ
полотно стоитъ 22 Кч, зъ почтою 23 Кч.

ЯКЛЮЧНИКЪ Стоитъ 27 Кч, зъ почтою 28·30 Кч.

НОВЫЙ ЗАБІТЬ обоймаючий 4 Евангелія, дѣянія Апостолскѣ, посланія
и откровеніе св. Іоанна, въ языцѣ церковнославянскомъ зъ переводомъ
на народну мову о. Дра Александра Бачинскаго

Книга переплетена въ повполотно стоитъ 60 Кч. зъ почт. 65 Кч.

НОВЫЙ ЗАБІТЬ 4 Евангелія въ языцѣ церковно-славянскомъ
стоитъ 20 Кч. зъ почтою 21·30 Кч.

ЧЕСТНЫЙ ПЯРЯКЛИСЪ КЪ ПРЕСВ. БОГОРОДИЦѢ. Цѣна 1 Кч.
зъ почтою 1·40 Кч.

Выдавництво Чина св. Василія Великого в Ужгородѣ
поручас слѣдующѣ книжки своєго изданя:

Мукачевский Паломник. Стор. 584.

Сей молитвенник содѣржить прекраснѣ молитвы и набоженства до Преч. Дѣви Марії до Пресв. Серця Ісусового и святых Угодників Божих. Есть там чин усѣх церковных Богосужень, Пѣсни и мѣсяцослов з Пасхалією.

Цѣна оправленого примѣрника 16 Кч. з почтовою засылкою 18. Кч.

Молебень къ Святѣйшому Сердцу Іисуса и къ Пр. Дѣвѣ Марії.

Содѣржитъ кромѣ двохъ молебновъ, дасколько пѣсней къ Пресв. Сердцу Іисуса и Преч. Дѣвѣ Маріи и Пѣснь благальну (супликацію). Печатана рус. а окреме латинскими буквами. Сторонъ 44.

, зъ почтою 1 Кч.

Найсвятѣйшое Сердце Спасителя. Коротка наука для членовъ общества Найсв. Сердца Г. Іисуса Христа. Сторонъ 64.

Содѣржаніе: Исторія набожности до Пресв. Сердца Іисуса и ласки, которыя Іисусъ пріобѣцавъ почитателямъ Пресв. Сердца. Повинности для членовъ сего общества. Дасколько молитовъ къ Пресв. Сердцу Іисуса. Молебень къ Н. С. Іисуса. Дасколько пѣсней къ Н. С. Іисуса. Прочто почтаеме Н. Сердце Іисуса? Печатана окремо рус. а окремо лат. азбукою. Оправл. 3 Кч., брошур. 1·50 Кч, почт. засыл. 60 гел.

Девять-дневне набоженство до Найсв. Серця Іисуса Христа.

Цѣна 80 гел. зъ почтою 1 Кч.

Рожанецъ до св. Ранъ або до милосердія Іисуса Христа.

Цѣна 40 гел. зъ почтовою засылкою 60 гел.

Крестна дорога. Окреме печатана рус. азб. и окреме лат.

14 корот. розважань о страстяхъ Христовыхъ. Цѣна 1 Кч.
зъ почтовою засылкою 1·40 Кч.

Отпустовъ молитвы. Сеся книжочка содержить: Короткое по-

ученіе о отпустахъ и дасколько молитовъ надѣлен. отпустами.

Сторонъ 16. Цѣна 50 гел., а зъ почтовою засылкою 70 гел.

Засылається лемъ заготовъ грошъ або за послѣплатою (dobirka)

Листы и грошъ треба засылати на адресу:

Выдавництво Чина св. Василія Великого, Ужгородъ,

Раковція улица число 54.

Листы изъ заграницы треба адресовати такъ:

Vydavničtvо Čyna sv. Vasilija Velikoho, Užhorod.

Rakovci ulica č. 54. Podkarp. Rus. ČSR. — Evropa.